

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U OSIJEKU

Rijeka, 16. lipnja 2026.

Poslovni broj: St-607/2025

Stečajni dužnik: JADRO OSK društvo s ograničenom odgovornošću za obalni i pomorski prijevoz u stečaju, Ulica Bartula Kašića 7, Osijek, OIB: 20109343443, zastupan po stečajnom upravitelju Vladimiru Beseku, OIB: 38938830728, Virovitica, Podravska Ulica 9

Vjerovnik: ADRIA DOCKS d.o.o., OIB: 18889001128, Rovinjska 4, 21000 Split, zastupan po punomoćniku Ivanu Budisavljeviću, odvjetniku u Rijeci

ŽALBA

vjerovnika ADRIA DOCKS d.o.o. protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-607/2025-35 od 8. lipnja 2026.

1x (putem e-Komunikacije), punomoć u spisu

1. Pobijanim rješenjem sud je uputio vjerovnika ADRIA DOCKS d.o.o. (dalje u tekstu: “žalitelj”) da radi dokazivanja osnovanosti razlučnog prava pokrene parnicu u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja, uz upozorenje da će se u protivnom smatrati da je razlučno pravo osporeno, pozivom na odredbu članka 266. Stečajnog zakona.

Rješenje je doneseno nakon što je stečajni upravitelj na ispitnom ročištu održanom 26. svibnja 2026. “osporio” razlučno pravo žalitelja na brodu JADRO (NIB: 15009, IMO: 6813370), uz obrazloženje da žalitelj nije osobni vjerovnik stečajnog dužnika.

Žalba se podnosi pravodobno iz svih žalbenih razloga, a najvažnije od svega – pogrešne primjene materijalnog prava..

2. Pogrešna primjena odredaba članka 266. Stečajnog zakona

Žalitelj smatra da je rješenje nezakonito jer je doneseno pogrešnom primjenom članka 266. Stečajnog zakona, i to protivno izričitoj odredbi članka 260. stavka 4. istoga Zakona.

Naime, odredba članka 260. stavka 1. Stečajnog zakona propisuje da se na ispitnom ročištu ispituju prijavljene tražbine prema svojim iznosima i redu, dok odredba članka 260. stavka 4. izrijekom propisuje: “Izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja.”

Iz navedenoga nedvojbeno proizlazi da predmet ispitnoga postupka mogu biti isključivo prijavljene tražbine, a ne i razlučna prava. Posljedično, izjava stečajnog upravitelja kojom na ispitnom ročištu “osporava” razlučno pravo ne proizvodi procesni učinak osporavanja u smislu ispitnoga postupka, pa sud ni nije bio ovlašten o razlučnom pravu odlučivati u rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama u smislu članka 265. Stečajnog zakona.

Identično pravno shvaćanje zauzeo je i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u predmetu poslovni broj PŽ-3817/07 od 19. veljače 2008., ocijenivši da razlučno pravo nije predmet ispitivanja na ispitnom ročištu te da stečajni sud nema ovlaštenje o njemu odlučivati rješenjem kojim se razlučno pravo priznaje ili osporava. Premda je navedena odluka donesena za vrijeme važenja ranijega Stečajnog zakona (Narodne novine broj 44/96 i dalje), u kojem je istovjetno pravilo bilo sadržano u članku 175. stavku 4., zakonodavac je to pravilo bez izmjene sadržaja prenio u članak 260. stavak 4. sada važećega Stečajnog zakona, pa navedeno pravno shvaćanje ostaje mjerodavno i u ovome postupku.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-3817/07-5 od 19.02.2008.

“Tražbine razlučnih vjerovnika nisu bile predmet ispitivanja niti je stečajni sud imao ovlaštenja donositi rješenje kojim priznaje ili osporava razlučno pravo.”

Nadalje, odredba članka 266. Stečajnog zakona, na koju se pobijano rješenje izrijekom poziva, nosi naziv „Osporene tražbine” i u svim svojim stavcima uređuje isključivo upućivanje u parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja prijavljenih tražbina.

Nijedan stavak toga članka ne predviđa upućivanje vjerovnika u parnicu radi dokazivanja osnovanosti razlučnog prava. Time je sud odredbu koja se odnosi na osporene tražbine pogrešno primijenio na pravnu situaciju koju ta odredba uopće ne obuhvaća.

Slijedom navedenoga, pobijano rješenje kojim se žalitelj upućuje u parnicu radi dokazivanja osnovanosti razlučnog prava nema osnove u zakonu te ga je potrebno ukinuti, odnosno preinačiti.

3. Materijalnopravna neosnovanost navoda stečajnog upravitelja

Podredno, i kada bi se pogrešno uzelo da je razlučno pravo moglo biti predmetom osporavanja u ispitnom postupku, razlog osporavanja koji je naveo stečajni upravitelj — da žalitelj nije osobni vjerovnik stečajnog dužnika — promašen je i u materijalnopravnom smislu.

Odredba članka 153. Stečajnog zakona propisuje da su vjerovnici s pravom odvojenoga namirenja stečajni vjerovnici samo ako im je dužnik i osobno odgovoran, iz čega proizlazi da izostanak osobne odgovornosti stečajnog dužnika ne dira u postojanje samoga razlučnog prava na predmetu, nego se odražava jedino na status žalitelja kao osobnoga (stečajnog) vjerovnika za namirenje iz opće stečajne mase. Pravo odvojenoga namirenja iz predmeta razlučnoga prava ostaje pritom netaknuto.

Štoviše, odredba članka 152. točke 3. Stečajnog zakona izrijeком u različne vjerovnike ubraja i one koji pravo zadržanja imaju na temelju zakona. Žalitelj kao brodopopravljač koji u posjedu drži brod JADRO ima zakonsko pravo zadržanja toga broda do isplate tražbina u vezi s njegovim popravkom u smislu članka 437. Pomorskog zakonika, pa mu svojstvo razlučnog vjerovnika pripada neovisno o tome je li stečajni dužnik ujedno i njegov osobni dužnik. Slijedom toga ni navedena materijalnopravna osnova osporavanja ne bi mogla opravdati upućivanje žalitelja u parnicu.

Ovome valja dodati da je tražbina u iznosu od 222.764,75 EUR, za koju stečajni upravitelj osporava da je osigurana razlučnim pravom, utvrđena kao osnovana pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-705/2025 od 1. travnja 2026., koja se dostavlja u prilogu ove žalbe, a koja je dostavljena stečajnom upravitelju.

Dokaz: - pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-705/2025 od 1. travnja 2026.

Tom je presudom utvrđeno da žalitelj kao stečajni vjerovnik ima prema društvu MAKAR NAVIS d.o.o. u stečaju osnovanu tražbinu drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 222.764,75 EUR koja proizlazi iz Ugovora o remontnim radovima za brod "JADRO" po računima 162-PPST-360 od 3. kolovoza 2023. i 227-PPST-360 od 19. prosinca 2023., te da je osporavanje te tražbine neosnovano.

Navedena tražbina, koja proizlazi upravo iz radova na popravku broda, time je nedvojbeno utvrđena kao osnovana, čime je otklonjen i jedini preostali prigovor koji bi se mogao odnositi na samo postojanje tražbine na kojoj žalitelj temelji svoje pravo zadržanja na brodu JADRO.

Nadalje, ističe se da se brod "JADRO" nalazi u brodogradilištu žalitelja, koji ga kao brodopopravljač drži u svom posjedu upravo radi izvršenih remontnih radova na temelju kojih potražuje naprijed navedeni iznos.

Sukladno odredbi članka 437. Pomorskog zakonika, brodograditelj i brodopopravljač koji drže u posjedu brod u gradnji ili na popravku imaju pravo zadržati brod dok im ne budu isplaćene tražbine u vezi s ugovorom o gradnji ili popravku broda. Žalitelj se nalazi upravo u toj zakonskoj poziciji, pa mu pravo zadržanja broda "JADRO" pripada do potpune isplate tražbine koja proizlazi iz Ugovora o remontnim radovima, a koja je, kako je prethodno

navedeno, utvrđena pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-705/2025 od 1. travnja 2026.

Pravo zadržanja žalitelja od osobite je važnosti i s obzirom na red prvenstva namirenja vjerovnika iz kupovnine dobivene prodajom broda "JADRO", a što je propisano odredbom članka 912. stavka 1. Pomorskog zakonika, prema kojoj se vjerovnici namiruju ovim redom:

- vjerovnici čije su tražbine osigurane zakonskim založnim pravom s osnova članaka 171. i 840. u Pomorskog zakonika,
- vjerovnici čije su tražbine osigurane pomorskim privilegijem,
- vjerovnici koji po Pomorskom zakoniku imaju pravo zadržanja,
- vjerovnici čije su tražbine osigurane hipotekom na brodu te
- ostali vjerovnici.

Iz navedenoga proizlazi da pravo zadržanja žalitelja po svojem rangu prethodi hipotekarnim i običnim vjerovnicima, čime se dodatno potvrđuje da žalitelju pripada svojstvo razlučnog vjerovnika na brodu JADRO, neovisno o stajalištu stečajnog upravitelja da takvo pravo žalitelju ne pripada.

4. Slijedom svega iznesenog, predlaže se Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske prihvatiti ovu žalbu te pobijano rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-607/2025-35 od 8. lipnja 2026. preinačiti na način da se ukine upućivanje žalitelja u parnicu radi dokazivanja osnovanosti razlučnog prava, podredno da pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, te da stečajnom dužniku naloži naknadu troška sastava ove žalbe.

ADRIA DOCKS d.o.o., p.p.

Vjerovnik potražuje trošak uvećan za zatezne kamate od dana donošenja rješenja pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve prema troškovniku u nastavku.

- sastav žalbe (Tbr. 14.3.)	4.190,00 EUR
- PDV (Tbr 46.)	1.047,50 EUR
- trošak sudske pristojbe na žalbu	663,61 EUR
- trošak sudske pristojbe na rješenje	663,61 EUR